

รายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูล
อุปสงค์และอุปทานแรงงาน
จังหวัดพิษณุโลก ปี ๒๕๖๕

คำนำ

รายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลอุปสงค์และอุปทานแรงงานจังหวัดพิษณุโลก ปี ๒๕๖๕ ฉบับนี้ ได้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงาน การขาดแคลนแรงงาน การเข้าออกของแรงงานและระดับความสามารถด้านต่างๆ ของแรงงานในสถานประกอบการให้เป็นปัจจุบัน สอดคล้องกับสถานการณ์เปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ พร้อมทั้งวิเคราะห์ข้อมูลประมาณการความต้องการแรงงาน และประมาณการจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาเพื่อแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของความต้องการแรงงาน และจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เพื่อเผยแพร่ให้หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน

สำนักงานแรงงานจังหวัดพิษณุโลก หวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลอุปสงค์และอุปทานแรงงาน ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจทั่วไป สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในส่วนที่เกี่ยวข้อง และผู้บริหารใช้เป็นข้อมูลประกอบกำหนดทิศทางการบริหารจัดการในการวางแผนพัฒนาต่อไป

สำนักงานแรงงานจังหวัดพิษณุโลก
กรกฎาคม ๒๕๖๕

สารบัญ

หน้า

คำนำ

บทสรุปผู้บริหาร

ก

บทที่ ๑ การวิเคราะห์เศรษฐกิจและสถานการณ์แรงงาน

๑

๑. ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด Gross Provincial Product (GPP)

๑

๒. โครงสร้างประชากร

๑

๓. โครงสร้างการจ้างงาน การมีงานทำ และการว่างงาน

๒

บทที่ ๒ ความต้องการแรงงาน (Demand for Labor) ของตลาดแรงงาน

๗

บทที่ ๓ ผลการสำรวจการเข้าออกงานของแรงงานในสถานประกอบการ

๑๔

บทที่ ๔ ประมาณการความต้องการแรงงาน (อุปสงค์แรงงาน) ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

๑๗

บทที่ ๕ ประมาณการอุปทานแรงงาน ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

๒๐

บรรณานุกรม

๒๓

สารบัญตาราง

ตารางที่ ๑	คุณลักษณะของสถานประกอบการ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม	๗
ตารางที่ ๒	จำนวนการจ้างงานและจำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม	๘
ตารางที่ ๓	จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมและขนาดของสถานประกอบการ	๙
ตารางที่ ๔	จำนวนแรงงานที่ต้องการและสามารถหาแรงงานได้ภายในสองเดือน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม	๙
ตารางที่ ๕	จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมและตำแหน่งงาน	๑๐
ตารางที่ ๖	จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมและวุฒิการศึกษา	๑๐
ตารางที่ ๗	จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ จำแนกตามตำแหน่งงานและช่วงอายุ	๑๑
ตารางที่ ๘	จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ จำแนกตามตำแหน่งงานและระดับฝีมือแรงงาน	๑๑
ตารางที่ ๙	จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ จำแนกตามตำแหน่งงานและวุฒิการศึกษา	๑๒
ตารางที่ ๑๐	จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ จำแนกตามตำแหน่งงานและทักษะที่สถานประกอบการระบุลำดับที่ ๑ (คุณสมบัติ)	๑๒
ตารางที่ ๑๑	จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ จำแนกตามตำแหน่งงานและทักษะที่สถานประกอบการระบุลำดับที่ ๒ (คุณสมบัติ)	๑๓
ตารางที่ ๑๒	จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ จำแนกตามตำแหน่งงานและทักษะที่สถานประกอบการระบุลำดับที่ ๓ (คุณสมบัติ)	๑๓
ตารางที่ ๑๓	คุณลักษณะเบื้องต้นของสถานประกอบการ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม	๑๔
ตารางที่ ๑๔	การเข้างานใหม่และออกจากงานของแรงงานในสถานประกอบการ จำแนกตามตำแหน่งงาน	๑๕
ตารางที่ ๑๕	การเข้างานใหม่และออกจากงานของลูกจ้างในสถานประกอบการ จำแนกตามวุฒิการศึกษา	๑๕
ตารางที่ ๑๖	การเข้างานใหม่และออกจากงานของแรงงานในสถานประกอบการ จำแนกตามระดับฝีมือ	๑๖
ตารางที่ ๑๗	การเข้างานใหม่และออกจากงานของแรงงานในสถานประกอบการ จำแนกตามช่วงอายุ	๑๖

สารบัญตาราง

ตารางที่ ๑๘	การประมาณความต้องการแรงงาน (อุปสงค์แรงงาน) ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม	๑๗
ตารางที่ ๑๙	การประมาณความต้องการแรงงาน (อุปสงค์แรงงาน) ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ จำแนกตามวุฒิการศึกษา	๑๘
ตารางที่ ๒๐	การประมาณความต้องการแรงงาน (อุปสงค์แรงงาน) ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ จำแนกตามตำแหน่งงาน	๑๘
ตารางที่ ๒๑	การประมาณความต้องการแรงงาน (อุปสงค์แรงงาน) ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ	๑๙
ตารางที่ ๒๒	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา อัตราการเรียนต่อ อัตราการมีงานทำ ปี ๒๕๖๓ จำแนกตามวุฒิการศึกษา	๒๐
ตารางที่ ๒๓	การประมาณการผลิตแรงงาน (อุปทานแรงงาน) ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม	๒๑
ตารางที่ ๒๔	การประมาณการผลิตแรงงาน (อุปทานแรงงาน) ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ จำแนกตามวุฒิการศึกษา	๒๒

บทสรุปผู้บริหาร

รายงานผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการแรงงาน การขาดแคลนแรงงาน การเข้าออกของแรงงาน ในสถานประกอบการ การประมาณการอุปสงค์และอุปทานแรงงาน ปี ๒๕๖๕ ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อชี้ให้เห็นถึง สถานการณ์ความต้องการแรงงาน การขาดแคลนแรงงาน การเข้าออกของแรงงานในสถานประกอบการ ณ ปัจจุบัน พร้อมทั้งวิเคราะห์ข้อมูลประมาณการอุปสงค์แรงงานและประมาณการอุปทานแรงงานเข้าใหม่ เพื่อแสดงถึงแนวโน้ม ของความต้องการแรงงาน และจำนวนแรงงานเข้าใหม่ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ผลการสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานและการขาดแคลนแรงงานของสถานประกอบการประกอบ การในจังหวัดพิษณุโลก ปี ๒๕๖๕ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ๑๔๙ ตัวอย่างในเบื้องต้น พบว่าร้อยละ ๓๖.๒๔ ของ สถานประกอบการมีความต้องการแรงงาน ณ ปัจจุบัน และร้อยละ ๓๗.๕๘ ต้องการแรงงานที่จะเกิดขึ้นภายใน ๑ ปี สรุปผลได้ดังนี้

๑. โครงการสร้างประชากรวัยแรงงาน กำลังแรงงาน การมีงานทำและการว่างงาน

จังหวัดพิษณุโลกมีประชากรวัยแรงงานที่มีอายุตั้งแต่ ๑๕ ปี ขึ้นไป ทั้งสิ้น ๗๕๘,๑๘๘ คน เป็นผู้อยู่ใน กำลังแรงงาน ๔๙๕,๖๔๗ คน ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ ๔๘๓,๗๑๕ คน ผู้ว่างงาน ๑๑,๙๓๒ คน และผู้รอฤดูกาล ๘๘๐ คน และเป็นผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ๒๖๑,๕๔๑ คน

ผู้มีงานทำจำนวน ๔๘๓,๗๑๕ คน ผู้มีงานทำในภาคเกษตรกรรมจำนวน ๒๑๑,๗๕๐ คน (คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๗๘ ของผู้มีงานทำทั้งหมด) ในขณะที่นอกภาคเกษตรมีผู้ทำงานทั้งสิ้น จำนวน ๒๗๑,๙๖๕ คน (คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๒๒ ของผู้มีงานทำทั้งหมด) โดยทำงานในสาขาการขายส่ง การขายปลีก มากที่สุด จำนวน ๖๘,๕๑๓ คน (ร้อยละ ๒๕.๑๙) รองลงมาคือ การผลิต จำนวน ๔๗,๕๘๓ คน (ร้อยละ ๑๗.๕๐) และกิจกรรมโรงแรมและอาหาร จำนวน ๓๒,๔๑๓ คน (ร้อยละ ๑๑.๙๒) และผู้มีงานทำส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าประถมศึกษา มากที่สุด จำนวน ๒๐๑,๖๑๗ คน

๒. สถานการณ์ด้านความต้องการแรงงาน (Demand for Labor)

๒.๑ ผลการสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานในสถานประกอบการ

ผลการสำรวจข้อมูลสถานการณ์ด้านความต้องการแรงงาน (Demand for Labor) ในสถานประกอบการ ของตลาดแรงงานจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ๑๔๙ ตัวอย่าง ชี้ให้เห็นว่าประมาณร้อยละ ๓๖.๒๔ ของสถานประกอบการ มีความต้องการแรงงาน ณ ปัจจุบัน และร้อยละ ๓๗.๕๘ ต้องการแรงงานที่จะเกิดขึ้นภายใน ๑ ปี ๓ ลำดับแรก ได้แก่ การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ ร้อยละ ๑๗.๔๕ การผลิต ร้อยละ ๘.๗๒ และการก่อสร้าง ร้อยละ ๒.๖๘ สำหรับประเภทกิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร กิจกรรมทางวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กิจกรรม อสังหาริมทรัพย์ การศึกษา การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ ศิลปะ ความบันเทิง และ นันทนาการไม่มีความต้องการแรงงาน ณ ปัจจุบัน

เมื่อพิจารณาจำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ ณ ปัจจุบัน ในมิติขนาดของ สถานประกอบการกับประเภทอุตสาหกรรม พบว่าในสถานประกอบการที่มีลูกจ้างน้อยกว่า ๑๐ คน มีความต้องการ แรงงานในอุตสาหกรรมการขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์มากที่สุด ๖๐ คน ในสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ๑๐ - ๑๙ คนมีความต้องการแรงงานในอุตสาหกรรมการผลิตมากที่สุด ๑๐ คน ในสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ๒๐ - ๔๙ คน มีความต้องการแรงงานในอุตสาหกรรมการขายส่งและการขายปลีก

การช่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์มากที่สุด ๑๗ คน และในสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ๕๐ คนขึ้นไป ไม่มีความต้องการแรงงาน

ความสามารถในการหาแรงงานได้ภายใน ๒ เดือน สะท้อนให้เห็นถึงภาวะความตึงตัวหรือความคลายตัวของตลาดแรงงาน (Friction or Flexible Labor Market) จากความสามารถของการหาแรงงานตามที่สถานประกอบการต้องการภายในระยะเวลา ๒ เดือน พบว่าสถานประกอบการสะท้อนถึงความสามารถในการหาแรงงานได้ ร้อยละ ๕๖.๑๘ และไม่สามารถหาแรงงานได้ภายในระยะเวลา ๒ เดือน ร้อยละ ๔๓.๘๒

มิติของประเภทอุตสาหกรรมและวุฒิการศึกษา ที่มีความต้องการแรงงานสูงสุด ๓ ลำดับแรก ได้แก่ แรงงานที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในอุตสาหกรรมการขายส่ง และการขายปลีก การช่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์มีความต้องการแรงงานสูงสุด ๒๕ คน รองลงมา คือการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในอุตสาหกรรมการผลิต ๒๐ คน และแรงงานที่จบการศึกษาระดับปวส./อนุปริญญา ในอุตสาหกรรมการขายส่ง และการขายปลีก การช่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ ๑๙ คน ตามลำดับ

ความต้องการตำแหน่งงานและช่วงอายุ พบว่า สถานประกอบการต้องแรงงานช่วงอายุ ๑๕-๒๔ ปี มากที่สุด โดยแรงงานช่วงอายุ ๑๕-๒๔ ปี ตำแหน่งงานผู้ประกอบอาชีพพื้นฐานเป็นที่ต้องการมากที่สุด ๓๐ คน รองลงมาได้แก่ แรงงานช่วงอายุ ๓๐-๔๔ ปี ตำแหน่งงานผู้ประกอบอาชีพพื้นฐาน ๓๖ คน

ความต้องการตำแหน่งงานและระดับฝีมือแรงงาน พบว่า สถานประกอบการต้องแรงงานระดับไร้ฝีมือในตำแหน่งผู้ประกอบอาชีพพื้นฐานมากที่สุด ๕๒ คน ในตำแหน่งเจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ ๑๔ คน

จำนวนความต้องการแรงงานในสถานประกอบการ จำแนกตามตำแหน่งงานและวุฒิการศึกษา โดยระดับการศึกษาและตำแหน่งงานที่ต้องการแรงงานมากที่สุด ๓ ลำดับแรก คือ (๑) มัธยมศึกษาปีที่ตอนปลาย (๒) ระดับปวช. และ (๓) ระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยตำแหน่งงานที่สถานประกอบการระบุถึงความต้องการมากที่สุดในระดับมัธยมศึกษาปีที่ตอนปลาย คือ เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ ๑๐ คน

การจัดหมวดหมู่ของชุดทักษะสามารถแบ่งออกได้เป็น ๒ หมวดใหญ่ กล่าวคือ ทักษะที่ใช้ในการทำงาน (hard skills) และทักษะที่เป็นลักษณะเฉพาะหรือคุณสมบัติเฉพาะของบุคคลในเรื่องความฉลาด ความสามารถทางอารมณ์หรือความมีคุณธรรม (soft skills) ซึ่งแบบสำรวจจะให้สถานประกอบการระบุชุดทักษะ (คุณสมบัติ) ของแรงงานที่ต้องการต่อตำแหน่งงานหนึ่ง ๆ ได้ถึง ๓ ทักษะ ดังนี้

ทักษะที่สถานประกอบการระบุลำดับที่ ๑ ได้แก่ ทักษะความสามารถเฉพาะวิชาชีพ ๑๖ คน ซึ่งเป็นชุดทักษะที่ต้องการมากในตำแหน่งงานเจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ๔ คน

จำนวนความต้องการแรงงานในสถานประกอบการ จำแนกตามตำแหน่งงานและทักษะที่สถานประกอบการระบุลำดับที่ ๒ (คุณสมบัติ) ทักษะที่ต้องการสูงสุด ได้แก่ ความอดทน

จำนวนความต้องการแรงงานในสถานประกอบการ จำแนกตามตำแหน่งงานและชุดทักษะที่สถานประกอบการระบุในลำดับที่ ๓ (คุณสมบัติ) ทักษะที่ต้องการสูงสุด ๒ ลำดับ ได้แก่ (๑) ความรับผิดชอบหน้าที่ และ (๒) ความละเอียดรอบคอบ

๒.๒ ผลการสำรวจข้อมูลการเข้าออกของแรงงานในสถานประกอบการ

ผลการสำรวจข้อมูลการเข้าออกของแรงงานในสถานประกอบการ โดยเก็บข้อมูลจากสถานประกอบการในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก จำนวนทั้งสิ้น ๑๕๖ แห่ง ซึ่งมีจำนวนการจ้างงานปัจจุบันทั้งหมด ๑,๙๕๙ คน โดยเป็นแรงงานไทยจำนวน ๑,๙๑๗ คน และแรงงานต่างด้าวจำนวน ๔๒ คน และมีจำนวนการเข้างานใหม่ ๒๗ คน และจำนวนการออกจากงาน ๓๖ คน

การเข้างานใหม่และออกจากงานของแรงงานในสถานประกอบการ จำแนกตามตำแหน่งงาน โดยมีจำนวนแรงงานที่เข้างานใหม่มากที่สุดในตำแหน่งงานพนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า และพนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า ในขณะเดียวกันจำนวนแรงงานที่ออกจากงานมากที่สุด ได้แก่ เสมียน ผู้ประกอบอาชีพพื้นฐาน พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า และช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ ในส่วนของการเปลี่ยนแปลงของการเข้าออกงานที่เกิดขึ้น จะเห็นได้ว่าตำแหน่งงานเสมียนเกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงลบมากที่สุด กล่าวคือ มีการเข้างานใหม่น้อยกว่าการออกจากงาน ซึ่งเป็นไปได้หลายสาเหตุ เช่น ไม่มีนโยบายจ้างงานแทนคนที่ลาออก หรือการนำเครื่องจักร/เทคโนโลยีมาแทนแรงงาน เป็นต้น

การเข้างานใหม่และออกจากงานของแรงงานในสถานประกอบการ จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยมีจำนวนแรงงานที่เข้างานใหม่มากที่สุดในระดับปวส./อนุปริญญา รองลงมา ได้แก่ ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษาและปวช. ตามลำดับ ในทางตรงกันข้าม จำนวนแรงงานที่ออกจากงานมากที่สุด อยู่ในระดับปวส./อนุปริญญา ปริญญาตรี และมัธยมศึกษาตอนปลาย ตามลำดับ ในส่วนของการเปลี่ยนแปลงของการเข้าออกงานที่เกิดขึ้นจะเห็นว่าแรงงาน เกิดการเปลี่ยนแปลงโดยออกจากงานมากกว่าเข้างานใหม่มากที่สุดในกลุ่มแรงงานที่อยู่ในวุฒิการศึกษาระดับปวส./อนุปริญญา

การเข้างานใหม่และออกจากงานของแรงงานในสถานประกอบการ จำแนกตามช่วงอายุ โดยมีจำนวนแรงงานที่เข้างานใหม่มากที่สุดในช่วงอายุ ๑๕ - ๒๔ ปี หากแต่จำนวนแรงงานที่ออกจากงานมากที่สุดก็อยู่ในช่วงอายุ ๓๐ - ๔๔ ปี การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นระหว่างการเข้าและออกของงานสะท้อนว่า แรงงานอายุ ๓๐ - ๔๔ ปี มีการออกงานมากกว่าการเข้างาน

๒.๓ ประเมินการความต้องการแรงงานในอนาคต

การวิเคราะห์ข้อมูลจากระบบฐานข้อมูลอุปสงค์อุปทานกำลังคนเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย เพื่อชี้ให้เห็นถึงประมาณการความต้องการแรงงานในอนาคต พบว่า ความต้องการกำลังคนโดยรวมของจังหวัดพิษณุโลก มีอัตราการเติบโตลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘๐ เมื่อพิจารณาจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่า อุตสาหกรรมที่มีอัตราการขยายตัวของความต้องการกำลังคนเฉลี่ยมากที่สุด ๓ อันดับแรก ได้แก่ การจัดหา น้ำ การจัดการและการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล อัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๔๐ รองลงมา ได้แก่ กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน อัตราการขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๒.๒๐ และศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ อัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐๓

เมื่อพิจารณาจำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่าวุฒิการศึกษาที่มีอัตราการขยายตัวของความต้องการกำลังคนระดับเดียวคือ มัธยมศึกษาตอนปลาย โดยวุฒิการศึกษาที่มีอัตราการเติบโตของความต้องการกำลังคนลดลงเฉลี่ยมากที่สุด ๓ อันดับแรก ได้แก่ ปวส./อนุปริญญา ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

ข้อมูลประมาณการความต้องการแรงงาน ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ จำแนกตามตำแหน่งงาน พบว่ามีเพียงตำแหน่งผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมงที่มีอัตราการเติบโตของความต้องการแรงงาน โดยมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยร้อยละ ๐.๓๕ ส่วนตำแหน่งงานที่อัตราการเติบโตของความต้องการกำลังคนลดลงเฉลี่ยมากที่สุด ๓ อันดับแรก ได้แก่ ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ อัตราการเติบโตลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๑.๘๓ รองลงมา ได้แก่ เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ อัตราการเติบโตลดลงเฉลี่ย ร้อยละ ๑.๑๕ และผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ อัตราการเติบโตลดลงเฉลี่ย ร้อยละ ๐.๘๕ ตามลำดับ

ข้อมูลประมาณการความต้องการแรงงาน ปี ๖๖ - ๗๐ จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ พบว่า สถานประกอบการทุกขนาดมีอัตราความต้องการกำลังคนลดลงเติบโตลดลงของ โดยมีความต้องการกำลังคนลดลงเฉลี่ยมากที่สุด ๓ อันดับแรก ได้แก่ สถานประกอบการที่มี ลูกจ้าง ๑๐-๑๙ คน อัตราการเติบโต

ลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘๕ รองลงมา ได้แก่ สถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ๕๐ – ๙๙ คน อัตราการเติบโตลดลงเฉลี่ย ๐.๗๘ และสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ๒๐-๔๙ คน อัตราการเติบโตลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๔๕ ตามลำดับ

๓. สถานการณ์ด้านอุปทาน (Supply of Labor) ของตลาดแรงงาน

จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา อัตราการเรียนต่อ อัตราการมีงานทำ จำแนกตามวุฒิการศึกษา ปี ๒๕๖๓ พบว่า จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก สูงสุด ๓ ลำดับ ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๖,๘๖๙ คน รองลงมา ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๓,๘๔๒ คน และปริญญาตรี จำนวน ๓,๑๘๑ คน ตามลำดับ ในภาพรวมอัตราการเรียนต่อจะค่อย ๆ ลดลงในระดับชั้นการศึกษาที่สูงขึ้น จะเห็นได้จากอัตราการเรียนต่อของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เท่ากับร้อยละ ๖๑.๖๐ อัตราการเรียนต่อของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)/อนุปริญญา ร้อยละ ๑๑.๓๐ และเหลือเพียงร้อยละ ๙.๔๐ ในระดับปริญญาตรี และอัตราการเรียนต่อของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท ร้อยละ ๒๕.๘๐ ในอัตราการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาสูงสุด ๓ ลำดับแรกอยู่ในระดับปวส. ร้อยละ ๗๐.๒๐ ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ ๒๙.๘๐ และในระดับปริญญาโท ร้อยละ ๓๔.๒๐

การเข้าสู่ตลาดแรงงานใหม่ของจังหวัดพิษณุโลก ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าในอีก ๕ ปีข้างหน้า จำนวนผู้เข้าสู่ตลาดแรงงานใหม่ของจังหวัดพิษณุโลก มีแนวโน้มลดลง (ทุกปี) ในทุกประเภทอุตสาหกรรม โดยเฉลี่ยร้อยละ ๑.๔๓ ในอุตสาหกรรมที่มีจำนวนอุปทานแรงงานเข้าใหม่ลดลงมากที่สุด ได้แก่ กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่ทำขึ้นเอง เพื่อใช้ในครัวเรือน ซึ่งไม่สามารถจำแนกกิจกรรมได้อย่างชัดเจน ร้อยละ ๑.๖๘

การเข้าสู่ตลาดแรงงานใหม่ของจังหวัดพิษณุโลก ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่าในอีก ๕ ปีข้างหน้า จำนวนผู้เข้าสู่ตลาดแรงงานใหม่มีแนวโน้มลดลงทุกปี ในทุกวุฒิการศึกษา โดยวุฒิการศึกษาประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนปลายมีอัตราการเติบโตลดลงสูงสุด เฉลี่ยร้อยละ ๑.๔๕

๔. ข้อเสนอแนะ

๔.๑ จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่สามารถรวบรวมได้มีจำนวนน้อย เนื่องจากมีข้อจำกัดจากงบประมาณที่มีอย่างจำกัด คณะทำงานควรขอความร่วมมือจากสถานประกอบการให้เข้ามามีส่วนร่วมในการกรอกข้อมูลแบบสำรวจฯ ทางออนไลน์ด้วย เพื่อให้ได้มาซึ่งจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่สอดคล้องกับตลาดแรงงาน

๔.๒ ควรศึกษาด้านอุปทานแรงงานให้กว้างกว่าแรงงานที่อยู่ในระบบการศึกษา อุปทานแรงงานที่อยู่ในตลาดแรงงานปัจจุบัน ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการทำงานของแรงงานเพิ่มเติม เพื่อให้สามารถหาแรงงานได้ตรงกับความต้องการของสถานประกอบการ

๔.๓ ควรมีหลักสูตรการฝึกอบรมระยะสั้น เพื่อให้แรงงานได้ฝึกอบรมทักษะที่เป็นที่ต้องการของสถานประกอบการในด้าน Hard skill ให้เกิดความชำนาญและเชื่อมั่นในตัวเอง

๔.๔ ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้แรงงานทราบความต้องการของสถานประกอบการด้าน Soft skill ผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ที่เข้าถึงแรงงานในทุกระดับ เหมาะสมกับแรงงานในแต่ละกลุ่ม เช่น อาสาสมัครแรงงาน, Influencer ที่มียอดคนติดตามสูง ทั้งใน Facebook, YouTube, TikTok เป็นต้น

๔.๕ อัตราการเติบโตของแรงงาน ผู้เข้าสู่ตลาดแรงงานใหม่มีแนวโน้มลดลง สถานประกอบการอาจต้องทบทวนการลงทุนเพื่อเลือกใช้เครื่องจักรแทนคนในอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานเข้มข้น ใช้คอมพิวเตอร์ทดแทนแรงงานกึ่งทักษะ และใช้ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence) แทนแรงงานทักษะ ในการทดแทนแรงงานที่มีแนวโน้มลดลง เพื่อเพิ่มผลิตภาพและการลดต้นทุนด้านแรงงานในระยะยาว

บทที่ ๑

การวิเคราะห์เศรษฐกิจและสถานการณ์แรงงาน

๑. ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด Gross Provincial Product (GPP)

ข้อมูลการรายงานผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพิษณุโลก โดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ปี ๒๕๖๓ จังหวัดพิษณุโลกมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) เท่ากับ ๙๖,๕๘๖ ล้านบาท ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี (GPP Per Capita) เท่ากับ ๑๐๗,๕๘๔ บาท โดยรายได้ต่อประชากรอยู่ในอันดับที่ ๔๑ ของประเทศ ลำดับที่ ๖ ของภาคเหนือ และลำดับที่ ๒ ของภาคเหนือตอนล่าง ๑

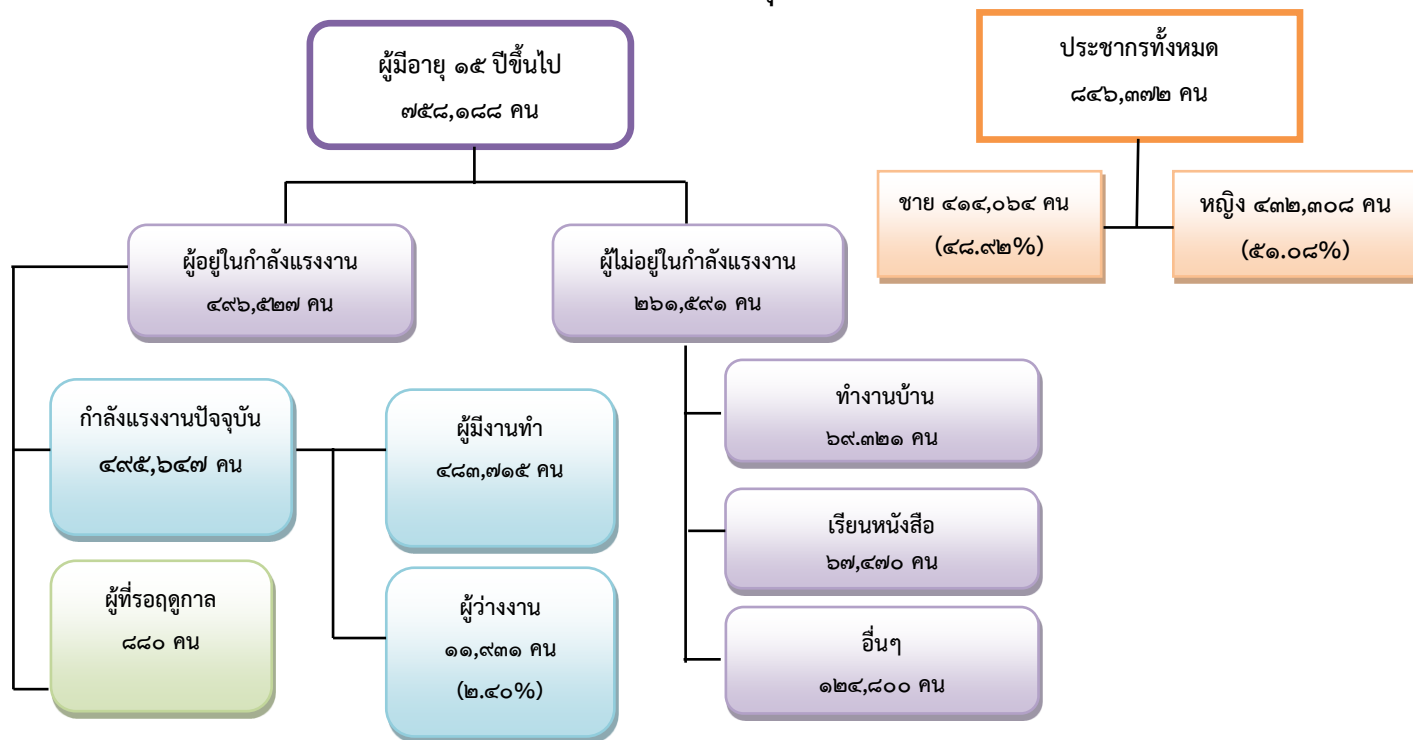
ภาวะเศรษฐกิจการคลังจังหวัดพิษณุโลก เดือนเมษายน ๒๕๖๕ หดตัวร้อยละ - ๕.๘ เมื่อเทียบกับช่วงเดือนเดียวกันปีก่อน แต่หดตัวลดลงจากเดือนก่อนหน้าที่หดตัวร้อยละ - ๑๔.๕ ตามการใช้จ่ายในจังหวัดที่หดตัวทั้งจากดัชนีการบริโภคภาคเอกชนสอดคล้องกับดัชนีการผลิตภาคบริการจากการระบาดของ COVID-19 สายพันธุ์ Omicron ประกอบกับต้นทุนการผลิตและค่าครองชีพที่สูงขึ้น และดัชนีการใช้จ่ายภาครัฐหดตัวจากการเบิกจ่ายรายจ่ายประจำที่ลดลง อย่างไรก็ตามดัชนีผลผลิตภาคเกษตรกรรม ดัชนีผลผลิตภาคอุตสาหกรรมและดัชนีการลงทุนภาคเอกชนยังคงขยายตัวได้ดี สำหรับด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจจังหวัดอัตราเงินเฟ้อสูงขึ้น ร้อยละ ๕.๑ จากทั้งหมดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์และหมวดอื่นๆ ไม่ใช่อาหารและเครื่องดื่ม อัตราการจ้างงานหดตัวอยู่ที่ร้อยละ - ๐.๘ จากความต้องการแรงงานภายในจังหวัดที่ลดลง

ดัชนีความเชื่อมั่นเศรษฐกิจปรับตัวดีขึ้นจากเดือนก่อนหน้า โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากภาคเกษตรเนื่องจากปริมาณน้ำมีเพียงพอและสภาพอากาศเอื้ออำนวยต่อการเพาะปลูกทำให้ปริมาณพืชผลทางการเกษตรหลักปรับตัวดีขึ้น รวมถึงการเข้าสู่ฤดูการเพาะปลูกและฤดูกาลเก็บเกี่ยวพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ อีกส่วนหนึ่งจากภาครัฐมีนโยบายเปิดรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยมาตรการกระตุ้นและฟื้นฟูเศรษฐกิจ ปี ๒๕๖๕ ส่งผลทำให้ความเชื่อมั่นภาคบริการปรับตัวดีขึ้น ขณะที่ภาคอุตสาหกรรมปรับตัวลดลงเล็กน้อยจากความต้องการสินค้าอุตสาหกรรมที่ลดลง ดัชนีความเชื่อมั่นภาคประชาชน ปรับตัวดีขึ้นจากเดือนก่อนหน้า สะท้อนการจ้างงานและอัตราค่าจ้างแรงงานที่เพิ่มขึ้นจากปัจจัยสนับสนุนของภาคบริการ ดัชนีราคาต้นทุนผู้ประกอบการปรับตัวเพิ่มขึ้นเป็นผลมาจากทั้งต้นทุนราคาสินค้าอุปโภคบริโภค ระดับราคาค่าจ้างแรงงานและระดับราคาวัตถุดิบ/ต้นทุนอื่นๆ

๒. โครงสร้างประชากร

จังหวัดพิษณุโลกมีประชากรรวมทั้งสิ้น จำนวน ๘๔๖,๓๗๒ คน เป็นชาย ๔๑๔,๐๖๔ คน (ร้อยละ ๔๘.๙๒) หญิง ๔๓๒,๓๐๘ คน (ร้อยละ ๕๑.๐๘) ข้อมูลจากที่ทำการปกครองจังหวัดพิษณุโลก ณ เดือนมีนาคม ๒๕๖๕ และจากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากร จำแนกประชากรออกเป็นกลุ่มต่างๆ ตามสำนักงานสถิติแห่งชาติพบว่าประชากรในวัยทำงาน (อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป) ทั้งสิ้น ๗๕๘,๑๘๘ คน (ร้อยละ ๘๙.๕๘) โดยเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ๔๙๖,๕๒๗ คน และผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ๒๖๑,๕๙๑ คน

โครงสร้างประชากรและกำลังแรงงานจังหวัดพิษณุโลก ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๕ (ม.ค. – มี.ค.๖๕)

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก

๓. โครงสร้างการจ้างงาน การมีงานทำ และการว่างงาน

ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๕ (มกราคม – มีนาคม ๒๕๖๕) จังหวัดพิษณุโลกมีประชากรรวมทั้งสิ้น ๘๔๖,๓๗๒ คน เป็นชาย ๔๑๔,๐๖๔ คน (ร้อยละ ๔๘.๙๒) หญิง ๔๓๒,๓๐๘ คน (ร้อยละ ๕๑.๐๘) จากการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรในจังหวัดพิษณุโลกของสำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก พบว่าประชากรวัยแรงงาน ไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๔ จังหวัดพิษณุโลก มีประชากรที่อยู่ในวัยแรงงานหรือผู้มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำนวน ๗๕๘,๑๘๘ คน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ๔๙๕,๖๔๗ คน ประกอบด้วย ผู้มีงานทำ ๔๘๓,๗๖๕ คน ผู้ว่างงาน ๑๑,๘๘๓ คน และผู้รอฤดูกาล ๘๘๐ คน และเป็นผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ๒๖๒,๕๔๑ คน

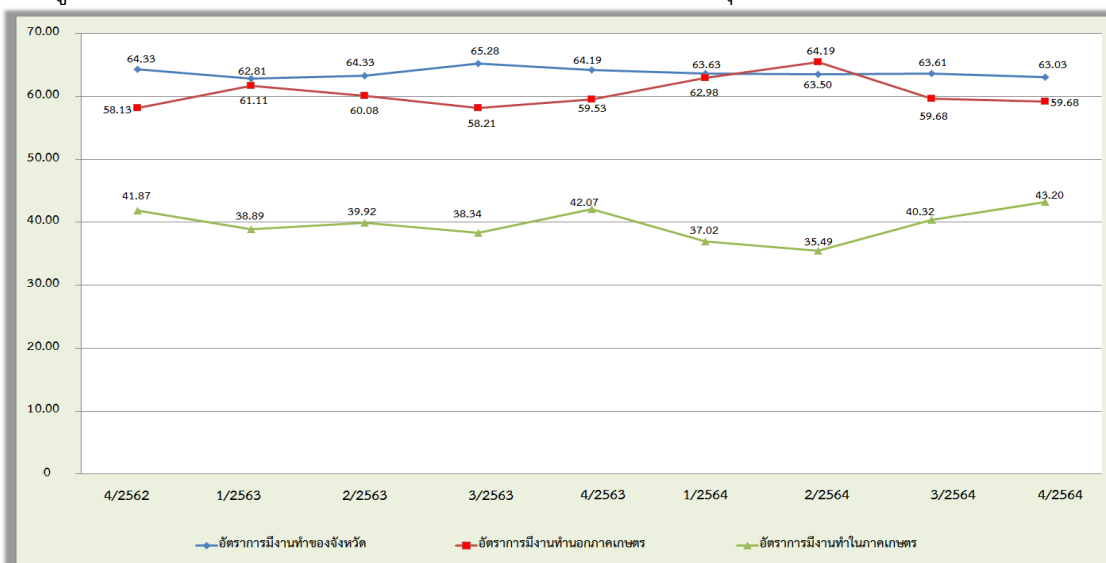
ผู้มีงานทำในจังหวัดพิษณุโลก จำนวน ๔๘๓,๗๖๕ คน ผู้มีงานทำในภาคเกษตรกรรมจำนวน ๒๑๑,๗๕๐ คน (คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๗๘ ของผู้มีงานทำทั้งหมด) ในขณะที่นอกภาคเกษตรมีผู้ทำงานทั้งสิ้น จำนวน ๒๗๑,๙๖๕ คน (คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๒๒ ของผู้มีงานทำทั้งหมด) โดยทำงานในสาขาการขนส่ง การขายปลีก มากที่สุด จำนวน ๖๘,๕๑๓ คน (ร้อยละ ๒๕.๑๙) รองลงมาคือ การผลิต จำนวน ๔๗,๕๘๓ คน (ร้อยละ ๑๗.๕๐) และกิจกรรมโรงแรมและอาหาร จำนวน ๓๒,๔๑๓ คน (ร้อยละ ๑๑.๙๒) และผู้มีส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับต่ำกว่าประถมศึกษามากที่สุด จำนวน ๒๐๑,๖๑๗ คน

อัตราการจ้างงานเป็นตัวชี้วัดที่แสดงให้เห็นภาวะการมีงานทำในตลาดแรงงานของจังหวัดพิษณุโลกว่ามีสัดส่วนมากน้อยเพียงใด ในไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๔ พบว่าอัตราการจ้างงานในจังหวัดอยู่ที่ร้อยละ ๖๓.๐๓ มีอัตราการลดลงจากไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๔ ที่มีอัตราร้อยละ ๖๓.๖๑ (ลดลงร้อยละ ๐.๕๘) และลดลงจากไตรมาสเดียวกันกับปีก่อนที่อยู่ร้อยละ ๑.๑๖ อัตราการจ้างงานในภาคเกษตรจังหวัดพิษณุโลกมีอัตราร้อยละ ๔๓.๒๐ โดยเมื่อเปรียบเทียบกับไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๔ จะพบว่าอัตราการมีงานทำในภาคเกษตรจังหวัดพิษณุโลกมีอัตราเพิ่มขึ้นจากไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๔ ที่ร้อยละ ๒.๘๘ ส่วนอัตราการจ้างงานนอกภาคเกษตรมีอัตราร้อยละ ๕๖.๘๐ โดยเมื่อเปรียบเทียบ

กับไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๔ พบว่าอัตราการมีงานทำในนอกภาคเกษตรจังหวัดพิษณุโลกมีอัตราการลดลงจากไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๔ ที่ร้อยละ ๒.๘๘

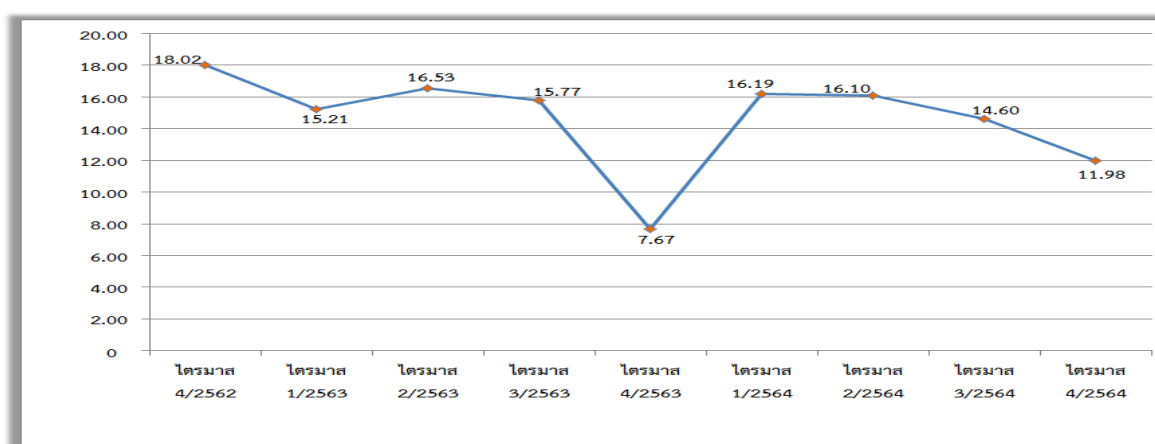
แผนภูมิที่ ๑ อัตราการมีงานทำใน/นอกภาคเกษตรของจังหวัดพิษณุโลก

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก

เมื่อพิจารณาอัตราการจ้างงานเฉพาะในส่วนภาคอุตสาหกรรมการผลิต โดยคำนวณจากจำนวนผู้มีงานทำในภาคอุตสาหกรรมการผลิตเปรียบเทียบกับจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมดจะพบว่า อัตราการจ้างงานในอุตสาหกรรมการผลิตไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๔ (ตุลาคม – ธันวาคม ๒๕๖๔) มีอัตราร้อยละ ๑๑.๙๘ ซึ่งมีสัดส่วนที่ลดลงเมื่อเทียบกับไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๔ (กรกฎาคม – กันยายน ๒๕๖๔) พบว่ามีสัดส่วนลดลงที่อัตราร้อยละ ๒.๖๒ ทำให้การจ้างงานในภาคการผลิตลดลง

แผนภูมิที่ ๒ อัตราการมีงานทำในภาคอุตสาหกรรมจังหวัดพิษณุโลก

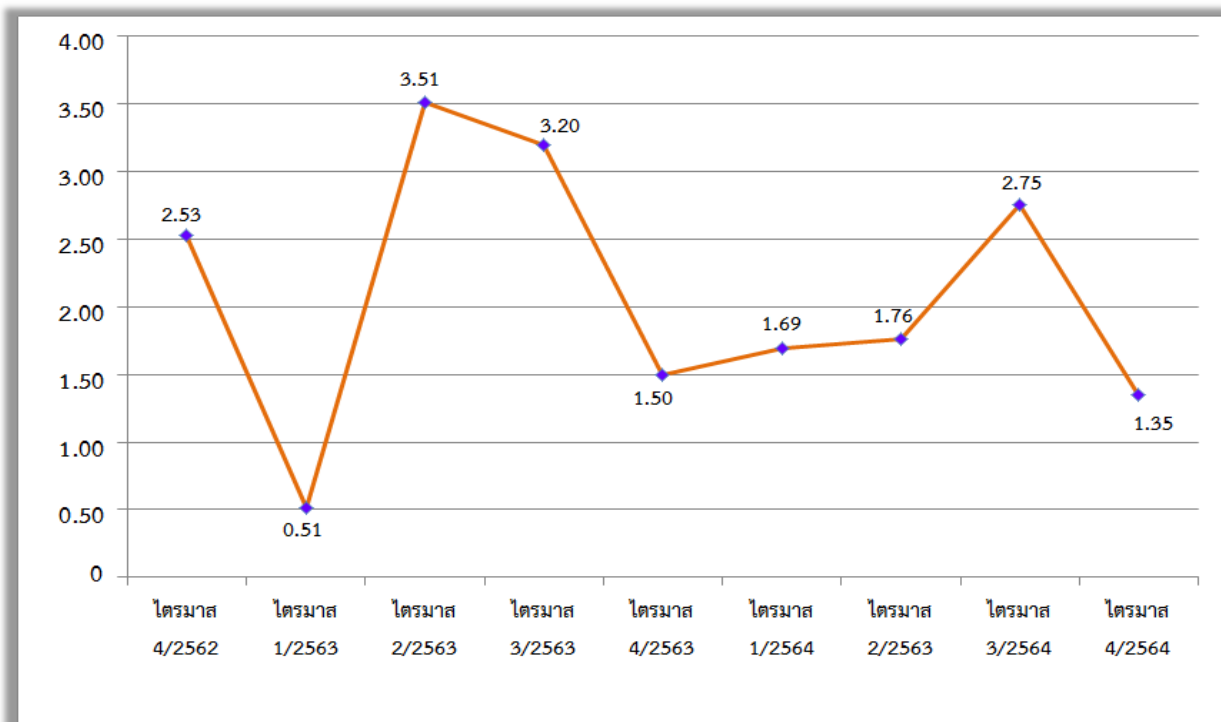
ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก

อัตราการมีงานทำหรือการมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานของจังหวัดพิษณุโลกมีลักษณะการเคลื่อนย้ายแรงงานแบบเป็นวัฏจักรหรือวงจร ทั้งนี้เพราะพื้นที่จังหวัดเป็นเขตเกษตรกรรม ประชากรซึ่งเป็นกำลังแรงงานของจังหวัดจะอาศัยอยู่ในภาคส่วนของเกษตรกรรมเพื่อช่วยครัวเรือนในการทำการเกษตรเป็นส่วนใหญ่ เมื่อหมดฤดูเก็บเกี่ยวผลผลิตก็จะเคลื่อนย้ายไปหางานทำในภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดอื่น ๆ และจะเคลื่อนย้ายกลับมา

ภาคเกษตรกรรมอีกครั้งในฤดูเพาะปลูก วนเวียนในลักษณะเช่นนี้อย่างเป็นวัฏจักรทุกปี จึงอาจส่งผลกระทบต่อภาระขาดแคลนแรงงานในบางฤดูกาล

อัตราการว่างงานในปีที่ผ่านมา จะพบว่าอัตราการว่างงานของจังหวัดพิษณุโลกแต่ละไตรมาสจะปรับตัวสูงขึ้นและลดลงตามปัจจัยในเรื่องฤดูกาลและการเข้าสู่ตลาดแรงงานของผู้สำเร็จการศึกษา ในไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๔ (ตุลาคม – ธันวาคม ๒๕๖๔) นี้ อัตราการว่างงานในจังหวัดพิษณุโลกมีอัตราร้อยละ ๑.๓๕ มีสัดส่วนลดลงจากไตรมาส ๓ ปี ๒๕๖๔ (กรกฎาคม – กันยายน ๒๕๖๔) ที่มีอัตราร้อยละ ๒.๗๕ (ลดลงร้อยละ ๑.๔๐)

แผนภูมิที่ ๓ อัตราการว่างงานจังหวัดพิษณุโลก

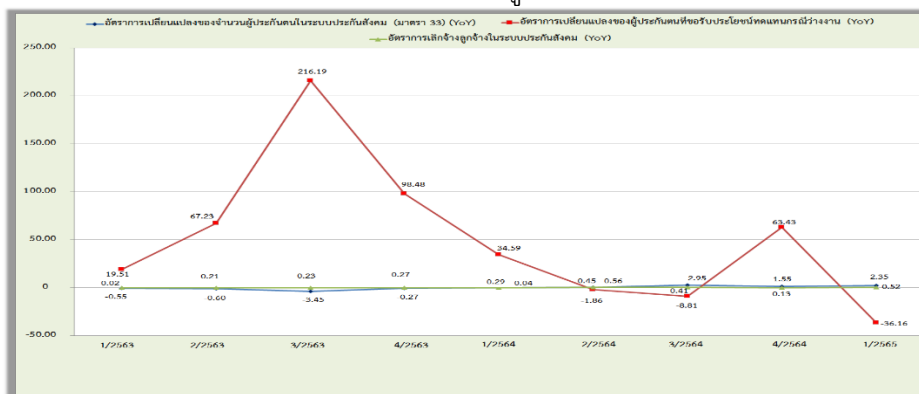

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดพิษณุโลก

อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม (มาตรา ๓๓) ผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน และอัตราการเลิกจ้างลูกจ้างในระบบประกันสังคมมาตรา ๓๓ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๕ (มกราคม – มีนาคม ๒๕๖๕) มีจำนวน ๖๒,๐๔๙ คน อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนผู้ประกันตน (มาตรา ๓๓) (YOY) ขยายตัว ร้อยละ ๒.๓๕ เพิ่มขึ้นจากไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๔ (จากอัตราร้อยละ ๑.๕๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๐๘)

ผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๕ (มกราคม – มีนาคม ๒๕๖๕) มีจำนวน ๑,๖๘๔ คน โดยอัตราการเปลี่ยนแปลงของผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน (YOY) อยู่ที่ร้อยละ -๓๖.๑๖ ลดลงเมื่อเทียบกับไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๔ ที่ร้อยละ ๖๓.๔๓ (ลดลงร้อยละ -๙๙.๕๙) สำหรับจำนวนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงานจากสาเหตุเลิกจ้าง อัตราการเลิกจ้างในระบบประกันสังคมมาตรา ๓๓ อยู่ที่ร้อยละ ๐.๕๒ เพิ่มขึ้นจากไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๔ ที่ร้อยละ ๐.๑๓ (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๓๙)

แผนภูมิที่ ๔ อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม (มาตรา ๓๓) ผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน และอัตราการเลิกจ้างลูกจ้างในระบบประกันสังคม มาตรา ๓๓

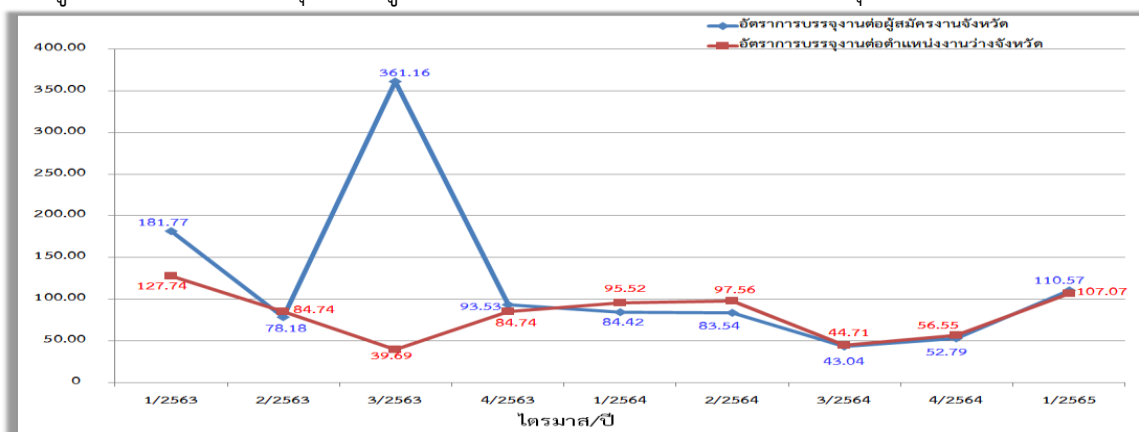

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดพิษณุโลก

อัตราการบรรจุนานในแต่ละไตรมาส เป็นดัชนีชี้วัดที่แสดงให้เห็นถึงการเคลื่อนไหวของภาวะด้านแรงงาน ซึ่งสามารถศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับจำนวนตำแหน่งงานว่าง และจำนวนผู้สมัครงาน โดยเมื่อวิเคราะห์จำนวนการบรรจุนานที่สำนักงานจัดหางานจังหวัดพิษณุโลกดำเนินการเทียบกับจำนวนตำแหน่งงานว่างที่แจ้งผ่านสำนักงานจัดหางานจังหวัดพิษณุโลก จะพบว่าอัตราการบรรจุนานต่อผู้สมัครงาน ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๕ (มกราคม – มีนาคม ๒๕๖๕) มีอัตราร้อยละ ๑๑๐.๕๗ โดยมีอัตราสูงกว่าไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๔ (ตุลาคม – ธันวาคม ๒๕๖๔) ที่มีอัตราร้อยละ ๕๒.๗๙ (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕๗.๗๘) และมีสัดส่วนลดลงเมื่อเทียบกับไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๔ (มกราคม – มีนาคม ๒๕๖๔) มีอัตราร้อยละ ๘๔.๔๒ (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๖.๑๕)

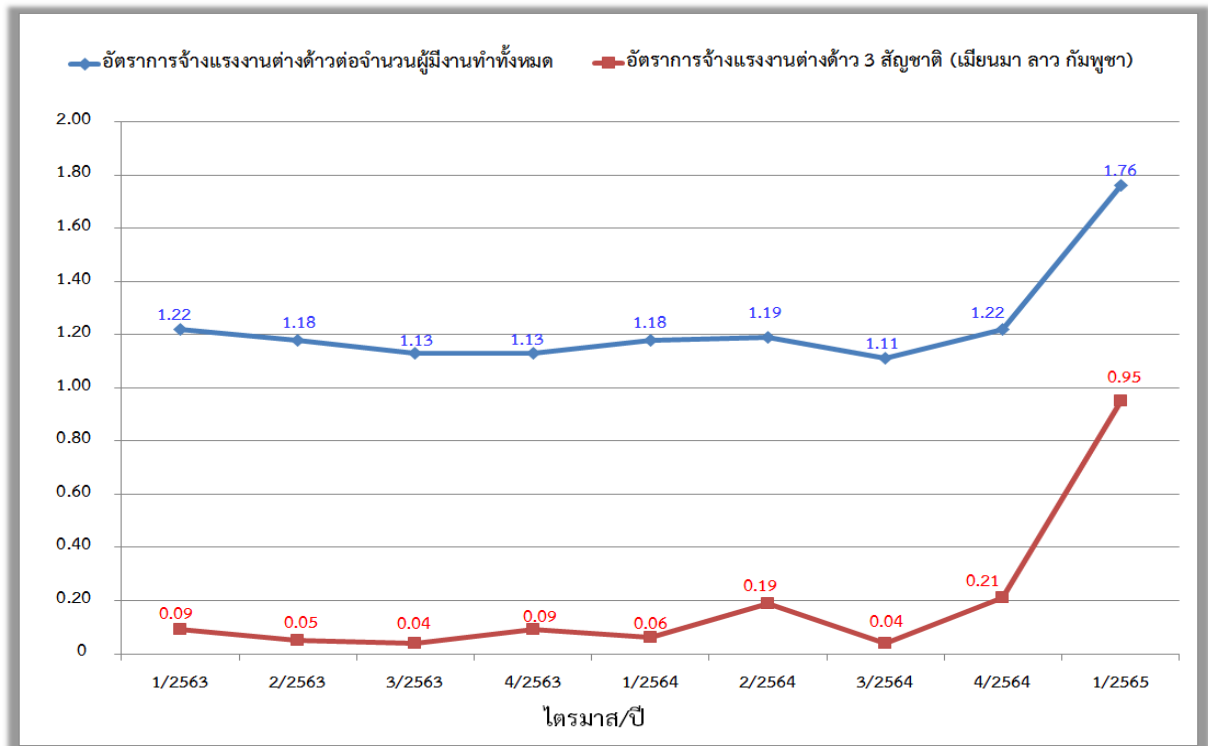
ส่วนอัตราผู้บรรจุนานกับตำแหน่งงานว่างในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๕ (มกราคม – มีนาคม ๒๕๖๕) มีอัตรา ร้อยละ ๑๐๗.๐๗ พบว่ามีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๔ (ตุลาคม – ธันวาคม ๒๕๖๔) มีอัตรา ร้อยละ ๕๖.๕๕ (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕๐.๕๒) และมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๔ (มกราคม – มีนาคม ๒๕๖๔) มีอัตรา ร้อยละ ๙๕.๕๒ (เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๑.๕๕)

แผนภูมิที่ ๕ อัตราการบรรจุนานต่อผู้สมัครงาน/ตำแหน่งงานว่างในจังหวัดพิษณุโลก

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดพิษณุโลก

อัตราการจ้างแรงงานต่างด้าวต่อจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ ๑.๗๖ หมายถึง ผู้มีงานทำทุก ๆ ๑๐๐ คน จะมีการจ้างแรงงาน ต่างด้าวประมาณ จำนวน ๐ - ๑ คน และอัตราการจ้างแรงงานต่างด้าว ๓ สัญชาติ (เมียนมา ลาว กัมพูชา) ต่อจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมดอยู่ที่ร้อยละ ๐.๙๕ แสดงว่าผู้มีงานทำทุก ๆ ๑๐๐ คน จะเป็นการจ้างแรงงานต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว กัมพูชา ๐ - ๑ คน

แผนภูมิที่ ๖ อัตราการจัดจ้างแรงงานต่างด้าวในจังหวัดพิษณุโลก

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดพิษณุโลก

บทที่ ๒

ความต้องการแรงงาน (Demand for Labor) ของตลาดแรงงาน

ผลการสำรวจความต้องการแรงงานในสถานประกอบการ

ข้อมูลส่วนนี้เป็นผลมาจากการสำรวจข้อมูล ภายใต้โครงการสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยเก็บข้อมูลจากสถานประกอบการในจังหวัดพิษณุโลก จำนวนทั้งสิ้น ๑๔๙ แห่ง ทั้งหมด ๑๖ ประเภทอุตสาหกรรม

ผลการสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ ปี ๒๕๖๕ พบว่า สถานประกอบการร้อยละ ๓๖.๒๔ ต้องการแรงงาน ณ ปัจจุบัน โดยอุตสาหกรรมที่มีความต้องการแรงงาน ๓ ลำดับแรก ได้แก่ การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ ร้อยละ ๑๖.๗๘ การผลิต ร้อยละ ๘.๗๒ และการก่อสร้าง ร้อยละ ๓.๓๖ และพบว่าสถานประกอบการร้อยละ ๓๗.๕๘ ระบุถึงความต้องการแรงงานของสถานประกอบการที่จะเกิดขึ้นภายใน ๑ ปี โดยอุตสาหกรรมที่มีความต้องการแรงงานภายใน ๑ ปี ๓ ลำดับแรก ได้แก่ การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ ร้อยละ ๑๗.๔๕ การผลิต ร้อยละ ๘.๗๒ และการก่อสร้าง ร้อยละ ๒.๖๘ สำหรับประเภทกิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร กิจกรรมทางวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ การศึกษา การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการไม่ต้องการแรงงาน ณ ปัจจุบัน (ตารางที่ ๑)

ตารางที่ ๑ คุณลักษณะของสถานประกอบการ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

หน่วย : แห่ง

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน สปก.	ต้องการแรงงาน ณ ปัจจุบัน		ต้องการแรงงาน ภายใน 1 ปี	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์	55	25	16.78	26	17.45
การผลิต	30	13	8.72	13	8.72
การก่อสร้าง	15	5	3.36	4	2.68
กิจกรรมโรงแรมและบริการด้านอาหาร	14	4	2.68	4	2.68
การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	8	3	2.01	4	2.68
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	5	1	0.67	1	0.67
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	4	2	1.34	2	1.34
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	3	-	-	-	-
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	3	-	-	-	-
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	3	-	-	-	-
กิจกรรมทางวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2	-	-	-	-
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	2	-	-	1	0.67
การศึกษา	2	-	-	-	-
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	1	1	0.67	1	0.67
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	1	-	-	-	-
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	1	-	-	-	-
รวม	149	54	36.24	56	37.58

กลุ่มตัวอย่างสถานประกอบการจำนวน ๑๔๙ ตัวอย่าง พบว่า มีจำนวนการจ้างงานทั้งหมด ๑,๘๖๔ คน โดยเป็นแรงงานสัญชาติไทย จำนวน ๑,๘๒๓ คน และแรงงานต่างด้าว จำนวน ๔๑ คน สำหรับ **จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการต้องการรวมทั้งสิ้น ๑๗๘ คน โดยต้องการแรงงานสัญชาติไทย จำนวน ๑๗๖ คน และแรงงานต่างด้าว จำนวน ๒ คน** โดยประเภทอุตสาหกรรมที่มีจำนวนความต้องการแรงงานสูงสุด ๕ ลำดับแรก คือ (๑) การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ (๒) การผลิต (๓) กิจกรรมโรงแรมและ บริการด้านอาหาร (๔) การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า และ (๕) การก่อสร้าง (ตารางที่ ๒)

ตารางที่ ๒ จำนวนการจ้างงานและจำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม
หน่วย : แห่ง

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน สปก. (แห่ง)	จำนวนการจ้างงาน (คน)			จำนวนแรงงานที่ต้องการ (คน)		
		ไทย	ต่างด้าว	รวม	ไทย	ต่างด้าว	รวม
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	3	33	1	34	0	0	0
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	1	8	0	8	2	0	2
การผลิต	30	565	39	604	46	2	48
การก่อสร้าง	15	104	0	104	11	0	11
การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์	55	683	0	683	86	0	86
การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	8	119	0	119	7	0	7
กิจกรรมโรงแรมและบริการด้านอาหาร	14	173	1	174	14	0	14
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	3	17	0	17	0	0	0
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	5	45	0	45	1	0	1
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	2	8	0	8	0	0	0
กิจกรรมทางวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2	6	0	6	0	0	0
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	4	41	0	41	9	0	9
การศึกษา	2	2	0	2	0	0	0
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	3	8	0	8	0	0	0
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	1	6	0	6	0	0	0
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	1	5	0	5	0	0	0
รวม	149	1,823	41	1,864	176	2	178

เมื่อพิจารณาจำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ ณ ปัจจุบัน ในมิติขนาดของสถานประกอบการ กับประเภทอุตสาหกรรม พบว่าในสถานประกอบการที่มีลูกจ้างน้อยกว่า ๑๐ คน มีความต้องการแรงงานในอุตสาหกรรม การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์มากที่สุด ๖๐ คน ในสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ๑๐ - ๑๙ คนมีความต้องการแรงงานในอุตสาหกรรมการผลิตมากที่สุด ๑๐ คน ในสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ๒๐ - ๔๙ คน มีความต้องการแรงงานในอุตสาหกรรมการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และจักรยานยนต์มากที่สุด ๑๗ คน และในสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ๕๐ คนขึ้นไป ไม่มีความต้องการแรงงาน (ตารางที่ ๓)

ตารางที่ ๓ จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมและขนาดของสถานประกอบการ

หน่วย : แห่ง

ประเภทอุตสาหกรรม	ขนาดของสถานประกอบการ				แรงงานที่ต้องการรวม
	< 10 คน	10 – 19 คน	20 – 49 คน	≥ 50 คน	
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	2				2
การผลิต	27	10	11		48
การก่อสร้าง	7	4			11
การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์	60	9	17		86
การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	1	2	4		7
กิจกรรมโรงแรมและบริการด้านอาหาร	8	3	3		14
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย		1			1
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	6		3		9
รวม	111	29	38	0	178

ความสามารถในการหาแรงงานได้ภายใน ๒ เดือน สะท้อนให้เห็นถึงภาวะความตึงตัวหรือความคลายตัวของตลาดแรงงาน (Friction or Flexible Labor Market) จากความสามารถของการหาแรงงานตามที่สถานประกอบการต้องการภายในระยะเวลา ๒ เดือน พบว่าสถานประกอบการสะท้อนถึงความสามารถในการหาแรงงานได้ ร้อยละ ๕๖.๑๘ และไม่สามารถหาแรงงานได้ภายในระยะเวลา ๒ เดือน ร้อยละ ๔๓.๘๒ (ตารางที่ ๔)

ตารางที่ ๔ จำนวนแรงงานที่ต้องการและสามารถหาแรงงานได้ภายในสองเดือน จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

หน่วย : แห่ง

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวนแรงงานที่ต้องการรวม	หาแรงงานได้ภายในสองเดือน		หาแรงงานไม่ได้ภายในสองเดือน	
		จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	2	-	-	2	1.12
การผลิต	48	31	17.42	17	9.55
การก่อสร้าง	11	6	3.37	5	2.81
การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์	86	44	24.72	42	23.60
การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	7	6	3.37	1	0.56
กิจกรรมโรงแรมและบริการด้านอาหาร	14	3	1.69	11	6.18
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	1	1	0.56		
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	9	9	5.06		
รวม	178	100	56.18	78	43.82

ในมิติของตำแหน่งงานกับประเภทอุตสาหกรรมที่มีความต้องการแรงงานสูงสุด ได้แก่ ตำแหน่งผู้ประกอบอาชีพพื้นฐานในอุตสาหกรรมการผลิต ๓๓ คน (ตารางที่ ๕)

ตารางที่ ๕ จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมและตำแหน่งงาน
หน่วย : แห่ง

ประเภทอุตสาหกรรม	ตำแหน่งงาน						แรงงาน ที่ ต้องการ รวม
	เจ้าหน้าที่เทคนิคฯ	เสมียน	พนักงานบริการฯ	ช่างฝีมือฯ	ผู้ควบคุมเครื่องจักรฯ	ผู้ประกอบอาชีพพื้นฐาน	
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	2						2
การผลิต	8			4	3	33	48
การก่อสร้าง		2		4	3	2	11
การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์	40	4		22	6	14	86
การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า		2				5	7
กิจกรรมโรงแรมและบริการด้านอาหาร	3		8			3	14
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย		1					1
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน						9	9
รวม	53	9	8	30	12	66	178

มิติของประเภทอุตสาหกรรมและวุฒิการศึกษา ที่มีความต้องการแรงงานสูงสุด ๓ ลำดับแรก ได้แก่ แรงงานที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในอุตสาหกรรมการขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์มีความต้องการแรงงานสูงสุด ๒๕ คน รองลงมา คือการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๖ ในอุตสาหกรรม การผลิต ๒๐ คน และแรงงานที่จบการศึกษาระดับปวส./อนุปริญญา ในอุตสาหกรรมการขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ ๑๙ คน ตามลำดับ (ตารางที่ ๖)

ตารางที่ ๖ จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมและวุฒิการศึกษา
หน่วย : แห่ง

ประเภทอุตสาหกรรม	วุฒิการศึกษา							แรงงานที่ ต้องการ รวม
	ต่ำกว่า ม.3	ม.3	ม.6	ปวช.	ปวส/ อนุปริญญา	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี	
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	-	-	-	-	2	-	-	2
การผลิต	8	15	20	5	-	-	-	48
การก่อสร้าง	-	5	-	4	1	1	-	11
การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์	7	15	25	17	19	3	-	86
การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	-	2	-	2	1	2	-	7
กิจกรรมโรงแรมและบริการด้านอาหาร	4	3	1	4	-	2	-	14
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	-	-	-	-	-	1	-	1
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	2	5	2	-	-	-	-	9
รวม	21	45	48	32	23	9	-	178

มิติของตำแหน่งงานและช่วงอายุ พบว่า สถานประกอบการต้องแรงงานช่วงอายุ ๑๕-๒๔ ปี มากที่สุด โดยแรงงานช่วงอายุ ๑๕-๒๔ ปี ตำแหน่งงานผู้ประกอบอาชีพพื้นฐานเป็นที่ต้องการมากที่สุด ๓๐ คน รองลงมา ได้แก่ แรงงานช่วงอายุ ๓๐-๔๔ ปี ตำแหน่งงานผู้ประกอบอาชีพพื้นฐาน ๓๖ คน (ตารางที่ ๗)

ตารางที่ ๗ จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ จำแนกตามตำแหน่งงานและช่วงอายุ

หน่วย : คน

ตำแหน่งงาน	ช่วงอายุ			แรงงานที่ ต้องการรวม
	15-29 ปี	30-44ปี	ไม่จำกัดอายุ	
เจ้าหน้าที่เทคนิคฯ	25	28	-	53
เสมียน	7	2	-	9
พนักงานบริการฯ	4	4	-	8
ช่างฝีมือฯ	18	9	3	30
ผู้ควบคุมเครื่องจักรฯ	4	8	-	12
ผู้ประกอบอาชีพพื้นฐาน	30	36	-	66
รวม	88	87	3	178

ในมิติของตำแหน่งงานและระดับฝีมือแรงงาน พบว่า สถานประกอบการต้องแรงงานระดับไร้ฝีมือ ในตำแหน่งผู้ประกอบอาชีพพื้นฐานมากที่สุด ๕๒ คน รองลงมาต้องการแรงงานระดับไร้ฝีมือ ในตำแหน่ง เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ ๑๔ คน (ตารางที่ ๘)

ตารางที่ ๘ จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ จำแนกตามตำแหน่งงานและระดับฝีมือแรงงาน

หน่วย : คน

ตำแหน่งงาน	ระดับฝีมือแรงงาน				แรงงานที่ ต้องการรวม
	ไร้ฝีมือ	กึ่งฝีมือ	ฝีมือ	ผู้เชี่ยวชาญ	
เจ้าหน้าที่เทคนิคฯ	14	25	9	5	53
เสมียน	2	4	3	-	9
พนักงานบริการฯ	1	7	-	-	8
ช่างฝีมือฯ	3	7	20	-	30
ผู้ควบคุมเครื่องจักรฯ	6	5	1	-	12
ผู้ประกอบอาชีพพื้นฐาน	52	11	2	1	66
รวม	78	59	35	6	178

จำนวนความต้องการแรงงานในสถานประกอบการ จำแนกตามตำแหน่งงานและวุฒิการศึกษา โดยระดับการศึกษาและตำแหน่งงานที่ต้องการแรงงานมากที่สุด ๓ ลำดับแรก คือ (๑) มัธยมศึกษาปีที่ตอนปลาย (๒) ระดับปวช. และ (๓) ระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๓ โดยตำแหน่งงานที่สถานประกอบการระบุถึงความต้องการมากที่สุดในระดับมัธยมศึกษาปีที่ตอนปลาย คือ เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ ๑๐ คน (ตารางที่ ๙)

ตารางที่ ๙ จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ จำแนกตามตำแหน่งงานและวุฒิการศึกษา

หน่วย : คน

ประเภทอุตสาหกรรม	วุฒิการศึกษา							แรงงานที่ ต้องการ รวม
	ต่ำกว่า ม.3	ม.3	ม.6	ปวช.	ปวส./ อนุปริญญา	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี	
เจ้าหน้าที่เทคนิคฯ	-	2	10	5	6	1	-	24
เสมียน	-	-	-	2	2	3	-	7
พนักงานบริการฯ	1	-	1	2	-	2	-	6
ช่างฝีมือฯ	2	3	3	6	3	1	-	18
ผู้ควบคุมเครื่องจักรฯ	2	3	1	1	-	-	-	7
ผู้ประกอบการอาชีพพื้นฐาน	7	9	7	3	1	-	-	27
รวม	12	17	22	19	12	7	0	89

การจัดหมวดหมู่ของชุดทักษะสามารถแบ่งออกได้เป็น ๒ หมวดใหญ่ กล่าวคือ ทักษะที่ใช้ในการทำงาน (hard skills) และทักษะที่เป็นลักษณะเฉพาะหรือคุณสมบัติเฉพาะของบุคคลในเรื่องความฉลาด ความสามารถทางอารมณ์หรือความมีคุณธรรม (soft skills) ซึ่งแบบสำรวจจะให้สถานประกอบการระบุชุดทักษะ (คุณสมบัติ) ของแรงงานที่ต้องการต่อตำแหน่งงานหนึ่ง ๆ ได้ถึง ๓ ทักษะ ในทักษะที่สถานประกอบการระบุลำดับที่ ๑ ได้แก่ ทักษะความสามารถเฉพาะวิชาชีพ ๑๖ คน ซึ่งเป็นชุดทักษะที่ต้องการมากในตำแหน่งงานเจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง ๔ คน (ตารางที่ ๑๐)

ตารางที่ ๑๐ จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ จำแนกตามตำแหน่งงานและทักษะที่สถานประกอบการระบุลำดับที่ ๑ (คุณสมบัติ)

หน่วย : คน

ประเภทอุตสาหกรรม	ตำแหน่งงาน						แรงงานที่ ต้องการ รวม
	เจ้าหน้าที่เทคนิคฯ	เสมียน	พนักงานบริการฯ	ช่างฝีมือฯ	ผู้ควบคุมเครื่องจักรฯ	ผู้ประกอบการอาชีพพื้นฐาน	
การใช้ภาษาต่างประเทศ	1		2	1		1	5
การสื่อสารและเจรจาต่อรอง	1		1				2
ขับรถยนต์				2	1		3
ความรับผิดชอบต่อหน้าที่						1	1
ความละเอียดรอบคอบ	1						1
ความสามารถเฉพาะวิชาชีพ	4	4	1	4	1	2	16
ความอดทน	1			1		3	5
มีประสบการณ์		1	1	1			3
ไม่ระบุ	16	2	1	9	5	20	53
รวม	24	7	6	18	7	27	89

จำนวนความต้องการแรงงานในสถานประกอบการ จำแนกตามตำแหน่งงานและทักษะที่สถานประกอบการ ระบุลำดับที่ ๒ (คุณสมบัติ) ทักษะที่ต้องการสูงสุด ได้แก่ ความอดทน (ตารางที่ ๑๑)

ตารางที่ ๑๑ จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ จำแนกตามตำแหน่งงานและทักษะที่สถานประกอบการ ระบุลำดับที่ ๒ (คุณสมบัติ)

หน่วย : คน

ประเภทอุตสาหกรรม	ตำแหน่งงาน						แรงงาน ที่ ต้องการ รวม
	เจ้าหน้าที่ เทคนิคฯ	เสมียน	พนักงาน บริการฯ	ช่างฝีมือ	ผู้ควบคุม เครื่องจักรฯ	ผู้ประกอบอาชีพ พื้นฐาน	
การใช้ภาษาต่างประเทศ			1				1
ความละเอียดรอบคอบ				1			1
ความอดทน	1			2			3
ความรับผิดชอบต่อหน้าที่						1	1
ไม่ระบุ	23	7	5	15	7	26	83
รวม	24	7	6	18	7	27	89

จำนวนความต้องการแรงงานในสถานประกอบการ จำแนกตามตำแหน่งงานและชุดทักษะที่สถานประกอบการ ระบุในลำดับที่ ๓ (คุณสมบัติ) ทักษะที่ต้องการสูงสุด ๒ ลำดับ ได้แก่ (๑) ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และ (๒) ความละเอียดรอบคอบ (ตารางที่ ๑๒)

ตารางที่ ๑๒ จำนวนแรงงานที่สถานประกอบการมีความต้องการ จำแนกตามตำแหน่งงานและทักษะที่สถานประกอบการ ระบุลำดับที่ ๓ (คุณสมบัติ)

หน่วย : คน

ประเภทอุตสาหกรรม	ตำแหน่งงาน						แรงงาน ที่ ต้องการ รวม
	เจ้าหน้าที่ เทคนิคฯ	เสมียน	พนักงาน บริการฯ	ช่างฝีมือ	ผู้ควบคุม เครื่องจักรฯ	ผู้ประกอบอาชีพ พื้นฐาน	
ความละเอียดรอบคอบ				1			1
ความรับผิดชอบต่อหน้าที่	1			1			2
ไม่ระบุ	23	7	6	16	7	27	86
รวม	24	7	6	18	7	27	89

บทที่ ๓

ผลการสำรวจการเข้าออกงานของแรงงานในสถานประกอบการ

สำหรับข้อมูลส่วนนี้ได้มาจากการสำรวจข้อมูล ภายใต้โครงการสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานของสถานประกอบการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ในส่วนที่ ๒ แบบสำรวจการเข้าออกงานของแรงงานในสถานประกอบการ โดยเก็บข้อมูลจากสถานประกอบการในพิษณุโลก จำนวนทั้งสิ้น ๑๕๖ แห่ง ประกอบด้วย ๑๖ ประเภทอุตสาหกรรม

คุณลักษณะเบื้องต้นของสถานประกอบการที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด ๑๕๖ แห่ง จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ซึ่งมีจำนวนการจ้างงานปัจจุบันทั้งหมดอยู่ที่ ๑,๙๕๙ คน โดยเป็นแรงงานไทยจำนวน ๑,๙๑๗ คน และแรงงานต่างด้าวจำนวน ๔๒ คน และมีจำนวนการเข้างานใหม่ ๒๗ คน ประเภทอุตสาหกรรมที่มีการเข้างานใหม่จำนวนมากที่สุด ได้แก่ (๑) การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ (๒) การผลิต และ (๓) ก่อสร้าง ตามลำดับ ในทางกลับกัน มีจำนวนการออกจากงาน ๓๖ คน ประเภทอุตสาหกรรมที่มีการออกจากงานมากที่สุด ได้แก่ (๑) การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ (ตารางที่ ๑๓)

ตารางที่ ๑๓ คุณลักษณะเบื้องต้นของสถานประกอบการ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

หน่วย : คน

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวน สถาน	จำนวนจ้างงานปัจจุบัน			จำนวน การเข้า งานใหม่	จำนวน การออก จากงาน	การ เปลี่ยน แปลง
		ไทย	ต่าง ด้าว	รวม			
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	3	33	1	34	0	0	0
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	1	8	0	8	0	0	0
การผลิต	31	598	39	637	6	7	-1
การก่อสร้าง	15	104	0	104	1	1	0
การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์	57	699	0	699	19	22	-3
การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	8	119	0	119	0	0	0
กิจกรรมโรงแรมและบริการด้านอาหาร	16	188	2	190	1	6	-5
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	3	17	0	17	0	0	0
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	7	71	0	71	0	0	0
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	2	8	0	8	0	0	0
กิจกรรมทางวิชาชีพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2	6	0	6	0	0	0
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	4	41	0	41	0	0	0
การศึกษา	2	2	0	2	0	0	0
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	3	12	0	12	0	0	0
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	1	6	0	6	0	0	0
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	1	5	0	5	0	0	0
รวม	156	1,917	42	1,959	27	36	-9

การเข้างานใหม่และออกจากงานของแรงงานในสถานประกอบการ จำแนกตามตำแหน่งงาน โดยมีจำนวนแรงงานที่เข้างานใหม่มากที่สุดในตำแหน่งงานพนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า และพนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า ในขณะเดียวกันจำนวนแรงงานที่ออกจากงานมากที่สุด ได้แก่ เสมียน ผู้ประกอบอาชีพพื้นฐาน พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า และช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ ในส่วนของการเปลี่ยนแปลงของการเข้าออกงานที่เกิดขึ้น จะเห็นได้ว่าตำแหน่งงานเสมียนเกิดการเปลี่ยนแปลงในเชิงลบมากที่สุด กล่าวคือมีการเข้างานใหม่น้อยกว่าการออกจากงาน ซึ่งเป็นไปได้หลายสาเหตุ เช่น ไม่มีนโยบายจ้างงานแทนคนที่ลาออก หรือการนำเครื่องจักร/เทคโนโลยีมาแทนแรงงาน เป็นต้น (ตารางที่ ๑๔)

ตารางที่ ๑๔ การเข้างานใหม่และออกจากงานของแรงงานในสถานประกอบการ จำแนกตามตำแหน่งงาน

หน่วย : คน

ตำแหน่งงาน	การเข้าออกจกงาน		การเปลี่ยนแปลง
	เข้างานใหม่	ออกจากงาน	
ผู้ประกอบวิชาชีพต่างๆ	4	0	4
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ	1	4	-3
เสมียน	4	10	-6
พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	7	7	0
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	2	7	-5
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงาน และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	2	0	2
ผู้ประกอบอาชีพพื้นฐาน	7	8	-1
รวม	27	36	-9

การเข้างานใหม่และออกจากงานของแรงงานในสถานประกอบการ จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยมีจำนวนแรงงานที่เข้างานใหม่มากที่สุดในระดับปวส./อนุปริญญา รองลงมา ได้แก่ ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา และปวช. ตามลำดับ ในทางตรงกันข้าม จำนวนแรงงานที่ออกจากงานมากที่สุด อยู่ในระดับปวส./อนุปริญญา ปริญญาตรี และมีธยมศึกษาตอนปลาย ตามลำดับ ในส่วนของการเปลี่ยนแปลงของการเข้าออกงานที่เกิดขึ้นจะเห็นได้ว่าแรงงานเกิดการเปลี่ยนแปลงโดยออกจากงานมากกว่าเข้างานใหม่มากที่สุดในกลุ่มแรงงานที่อยู่ในวุฒิการศึกษาระดับปวส./อนุปริญญา (ตารางที่ ๑๕)

ตารางที่ ๑๕ การเข้างานใหม่และออกจากงานของลูกจ้างในสถานประกอบการ จำแนกตามวุฒิการศึกษา

หน่วย : คน

ตำแหน่งงาน	การเข้าออกจกงาน		การเปลี่ยนแปลง
	เข้างานใหม่	ออกจากงาน	
ต่ำกว่า ม.3	7	1	6
ม.3	1	4	-3
ม.6	3	5	-2
ปวช.	4	3	1
ปวส./อนุปริญญา	11	18	-7
ปริญญาตรี	1	5	-4
สูงกว่าปริญญาตรี	0	0	0
รวม	27	36	-9

การเข้างานใหม่และออกจากงานของแรงงานในสถานประกอบการ จำแนกตามระดับฝีมือ โดยมีจำนวนแรงงานที่เข้างานใหม่มากที่สุด ในระดับแรงงานกึ่งฝีมือและแรงงานฝีมือ หากแต่จำนวนแรงงานที่ออกจากงานมากที่สุด อยู่ในระดับแรงงานกึ่งฝีมือ (ตารางที่ ๑๖)

ตารางที่ ๑๖ การเข้างานใหม่และออกจากงานของแรงงานในสถานประกอบการ จำแนกตามระดับฝีมือ

หน่วย : คน

ตำแหน่งงาน	การเข้าออกจากงาน		การเปลี่ยนแปลง
	เข้างานใหม่	ออกจากงาน	
แรงงานไร้ฝีมือ	7	10	-3
แรงงานกึ่งฝีมือ	10	22	-12
แรงงานฝีมือ	10	4	6
ผู้เชี่ยวชาญ	0	0	0
รวม	27	36	-9

การเข้างานใหม่และออกจากงานของแรงงานในสถานประกอบการ จำแนกตามช่วงอายุ โดยมีจำนวนแรงงานที่เข้างานใหม่มากที่สุดในช่วงอายุ ๑๕ - ๒๔ ปี หากแต่จำนวนแรงงานที่ออกจากงานมากที่สุด ก็อยู่ในช่วงอายุ ๓๐ - ๔๔ ปี การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นระหว่างการเข้าและออกของงานสะท้อนว่า แรงงานอายุ ๓๐ - ๔๔ ปี มีการออกงานมากกว่าการเข้างาน (ตารางที่ ๑๗)

ตารางที่ ๑๗ การเข้างานใหม่และออกจากงานของแรงงานในสถานประกอบการ จำแนกตามช่วงอายุ

หน่วย : คน

ตำแหน่งงาน	การเข้าออกจากงาน		การเปลี่ยนแปลง
	เข้างานใหม่	ออกจากงาน	
15 - 29 ปี	15	16	-1
30 - 44 ปี	12	20	-8
45 - 59 ปี	0	0	0
60 ปี ขึ้นไป	0	0	0
รวม	27	36	-9

บทที่ ๔

ประมาณการความต้องการแรงงาน (อุปสงค์แรงงาน) ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ข้อมูลประมาณแนวโน้มความต้องการกำลังคนในส่วนนี้ เป็นข้อมูลการประมาณการแนวโน้มความต้องการกำลังคนของจังหวัดพิษณุโลก ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม วุฒิการศึกษา ตำแหน่งงาน และขนาดของสถานประกอบการ

ข้อมูลประมาณการความต้องการกำลังคน ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าความต้องการกำลังคนโดยรวมของจังหวัดพิษณุโลก มีอัตราการเติบโตลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘๐ เมื่อพิจารณาจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าอุตสาหกรรมที่มีอัตราการขยายตัวของความต้องการกำลังคนเฉลี่ยมากที่สุด ๓ อันดับแรก ได้แก่ การจัดหาไฟฟ้า การจัดการและการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล อัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๔๐ รองลงมา ได้แก่ กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน อัตราการขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๒.๒๐ และศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ อัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐๓ (ตารางที่ ๑๘)

ตารางที่ ๑๘ การประมาณการความต้องการแรงงาน (อุปสงค์แรงงาน) ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม
หน่วย : คน, ร้อยละ

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวนจ้างงานปัจจุบัน					อัตราเติบโตเฉลี่ย
	2566	2567	2568	2569	2570	
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	208,144	208,894	209,848	210,406	210,763	0.35
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	290	283	277	271	265	-2.23
การผลิต	41,827	42,244	42,054	41,985	41,973	0.10
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	970	984	1,000	1,015	1,030	1.50
การจัดหาน้ำ การจัดการและการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	3,326	3,401	3,487	3,572	3,658	2.40
การก่อสร้าง	30,670	29,941	29,269	28,650	27,986	-2.25
ขนส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และรถจักรยานยนต์	72,552	71,536	70,861	70,219	69,614	-1.03
การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	6,389	6,462	6,548	6,629	6,706	1.20
กิจกรรมโรงแรมและบริการด้านอาหาร	27,650	27,427	27,441	27,538	27,708	0.08
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	1,905	1,874	1,846	1,817	1,788	-1.58
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	7,195	7,166	7,166	7,169	7,176	-0.08
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	1,047	1,030	1,026	1,022	1,018	-0.70
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	2,554	2,543	2,542	2,540	2,535	-0.18
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	3,883	3,959	4,051	4,144	4,235	2.20
บริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	26,611	26,228	25,911	25,568	25,216	-1.33
การศึกษา	14,216	13,866	13,548	13,218	12,883	-2.35
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	11,509	11,256	11,030	10,793	10,551	-2.13
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	2,708	2,745	2,802	2,864	2,934	2.03
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	7,671	7,713	7,794	7,862	7,924	0.83
รวม	471,117	469,552	468,501	467,282	465,963	-0.80

ที่มา: ระบบฐานข้อมูลอุปสงค์และอุปทานกำลังคนเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย กระทรวงแรงงาน

ความต้องการกำลังคนโดยรวมของจังหวัดพิษณุโลก มีอัตราการเติบโตลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒๘ เมื่อพิจารณา จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่าวุฒิการศึกษาที่มีอัตราการขยายตัวของความต้องการกำลังคนระดับเดียวคือ มัธยมศึกษาตอนปลาย โดยวุฒิการศึกษาที่มีอัตราการเติบโตของความต้องการกำลังคนลดลงเฉลี่ยมากที่สุด ๓ อันดับแรก ได้แก่ ปวส./อนุปริญญา ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี (ตารางที่ ๑๙)

ตารางที่ ๑๙ การประมาณความต้องการแรงงาน (อุปสงค์แรงงาน) ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ จำแนกตามวุฒิการศึกษา

หน่วย : คน, ร้อยละ

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวนจ้างงานปัจจุบัน					อัตรา เติบโต เฉลี่ย
	2566	2567	2568	2569	2570	
ต่ำกว่า ม.3	224,997	224,741	224,722	224,546	224,266	-0.08
ม.3	77,289	77,098	76,944	76,784	76,612	-0.20
ม.6	59,563	59,550	59,583	59,606	59,630	0.03
ปวช.	12,748	12,697	12,653	12,615	12,580	-0.33
ปวส./อนุปริญญา	20,682	20,562	20,474	20,389	20,309	-0.45
ปริญญาตรี	65,070	64,290	63,652	63,014	62,386	-1.05
สูงกว่าปริญญาตรี	10,769	10,613	10,472	10,327	10,180	-1.38
รวม	471,118	469,551	468,500	467,281	465,963	-0.28

ที่มา: ระบบฐานข้อมูลอุปสงค์และอุปทานกำลังคนเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย กระทรวงแรงงาน

ข้อมูลประมาณการความต้องการแรงงาน ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ จำแนกตามตำแหน่งงาน พบว่า มีเพียง ตำแหน่งผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมงที่มีอัตราการเติบโตของความต้องการแรงงาน โดยมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยร้อยละ ๐.๓๕ ส่วนตำแหน่งงานที่อัตราการเติบโตของความต้องการกำลังคนลดลงเฉลี่ยมากที่สุด ๓ อันดับแรก ได้แก่ ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ อัตราการเติบโตลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๑.๘๓ รองลงมา ได้แก่ เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ อัตราการเติบโตลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑๕ และผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ อัตราการเติบโตลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘๕ ตามลำดับ (ตารางที่ ๒๐)

ตารางที่ ๒๐ การประมาณความต้องการแรงงาน (อุปสงค์แรงงาน) ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ จำแนกตามตำแหน่งงาน

หน่วย : คน, ร้อยละ

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวนจ้างงานปัจจุบัน					อัตรา เติบโต เฉลี่ย
	2566	2567	2568	2569	2570	
ผู้บัญญัติกฎหมาย ข้าราชการระดับอาวุโส และผู้จัดการ	15,150	15,010	14,881	14,759	14,639	-0.85
ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	22,636	22,206	21,827	21,433	21,031	-1.83
เจ้าหน้าที่เทคนิคและผู้ประกอบวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับด้านต่างๆ	12,095	11,942	11,813	11,681	11,549	-1.15
เสมียน	20,610	20,453	20,329	20,208	20,092	-0.65
พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า	92,568	91,597	91,086	90,670	90,339	-0.63
ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้ และประมง	190,721	191,401	192,276	192,793	193,131	0.35
ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง	42,918	42,776	42,391	42,087	41,798	-0.65
ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงาน และผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	23,578	23,644	23,568	23,527	23,497	-0.08
ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน	50,840	50,521	50,329	50,122	49,887	-0.48
รวม	471,116	469,550	468,500	467,280	465,963	-0.28

ที่มา: ระบบฐานข้อมูลอุปสงค์และอุปทานกำลังคนเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย กระทรวงแรงงาน

ข้อมูลประมาณการความต้องการแรงงาน ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ พบว่า สถานประกอบการทุกขนาดมีอัตราความต้องการกำลังคนลดลงเติบโตลดลงของ โดยขนาดของสถานประกอบการ ที่อัตราการเติบโตลดลงของความต้องการกำลังคนลดลงเฉลี่ยมากที่สุด ๓ อันดับแรก ได้แก่ สถานประกอบการ ที่มี ลูกจ้าง ๑๐-๑๙ คน อัตราการเติบโตลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘๕ รองลงมา ได้แก่ สถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ๕๐ – ๙๙ คน อัตราการเติบโตลดลงเฉลี่ย ๐.๗๘ และสถานประกอบการที่มีลูกจ้าง ๒๐-๔๙ คน อัตราการเติบโตลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๔๕ ตามลำดับ (ตารางที่ ๒๑)

ตารางที่ ๒๑ การประมาณความต้องการแรงงาน (อุปสงค์แรงงาน) ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ จำแนกตามขนาดของสถานประกอบการ

หน่วย : คน, ร้อยละ

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวนจ้างงานปัจจุบัน					อัตราเติบโตเฉลี่ย
	2566	2567	2568	2569	2570	
ลูกจ้างน้อยกว่า 10 คน	69,414	69,048	68,741	68,444	68,119	-0.45
ลูกจ้าง 10-19 คน	18,615	18,437	18,287	18,149	18,004	-0.85
ลูกจ้าง 20-49 คน	9,022	8,982	8,930	8,890	8,856	-0.45
ลูกจ้าง 50-99 คน	4,117	4,089	4,055	4,024	3,993	-0.78
ลูกจ้าง 100-199 คน	10,355	10,331	10,274	10,229	10,186	-0.40
ลูกจ้างมากกว่า 200 คน	20,402	20,351	20,241	20,158	20,090	-0.35
ผู้ประกอบการอิสระส่วนตัว	339,193	338,312	337,973	337,389	336,715	-0.20
รวม	471,118	469,550	468,501	467,283	465,963	-0.28

ที่มา: ระบบฐานข้อมูลอุปสงค์และอุปทานกำลังคนเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย กระทรวงแรงงาน

บทที่ ๕

ประมาณการอุปทานแรงงาน ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา อัตราการเรียนต่อ อัตราการมีงานทำ จำแนกตามวุฒิการศึกษา ปี ๒๕๖๓ พบว่า จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก สูงสุด ๓ ลำดับ ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๖,๘๖๙ คน รองลงมา ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๓,๘๔๒ คน และปริญญาตรี จำนวน ๓,๑๘๑ คน ตามลำดับ ในภาพรวมอัตราการเรียนต่อจะค่อย ๆ ลดลงในระดับชั้นการศึกษาที่สูงขึ้น จะเห็นได้จากอัตราการเรียนต่อของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เท่ากับร้อยละ ๖๑.๖๐ อัตราการเรียนต่อของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)/อนุปริญญา ร้อยละ ๑๑.๓๐ และเหลือเพียงร้อยละ ๙.๔๐ ในระดับปริญญาตรี และอัตราการเรียนต่อของผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท ร้อยละ ๒๕.๘๐ ในอัตราการมีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาสูงสุด ๓ ลำดับแรกอยู่ในระดับปวส. ร้อยละ ๗๐.๒๐ ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ ๒๙.๘๐ และในระดับปริญญาโท ร้อยละ ๓๔.๒๐ (ตารางที่ ๒๒)

ตารางที่ ๒๒ จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา อัตราการเรียนต่อ อัตราการมีงานทำ ปี ๒๕๖๓ จำแนกตามวุฒิการศึกษา
หน่วย : คน, ร้อยละ

ระดับการศึกษา	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา	อัตราการเรียนต่อ	อัตราการมีงานทำ
มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.๓)	6,869	97.90	2.00
มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.๖)	3,842	92.30	7.30
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	1,922	61.60	6.90
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)/อนุปริญญา	2,141	11.30	70.20
ปริญญาตรี	3,181	9.40	29.80
ปริญญาโท	295	25.80	34.20
ปริญญาเอก	42	-	40.50
รวม	18,292	42.61	27.27

ที่มา: สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ประมาณการผู้เข้าสู่ตลาดแรงงานใหม่ของจังหวัดพิษณุโลก ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่าในอีก ๕ ปีข้างหน้า จำนวนผู้เข้าสู่ตลาดแรงงานใหม่ของจังหวัดพิษณุโลก มีแนวโน้มลดลง (ทุกปี) ในทุกประเภทอุตสาหกรรม โดยเฉลี่ยร้อยละ ๑.๔๓ ในอุตสาหกรรมที่มีจำนวนอุปทานแรงงานเข้าใหม่ลดลงมากที่สุด ได้แก่ กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน ซึ่งไม่สามารถจำแนกกิจกรรมได้อย่างชัดเจน ร้อยละ ๑.๖๘ (ตารางที่ ๒๓)

ตารางที่ ๒๓ การประมาณการผลิตแรงงาน (อุปทานแรงงาน) ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม
หน่วย : คน, ร้อยละ

ประเภทอุตสาหกรรม	ปี					อัตราเติบโตเฉลี่ย
	2566	2567	2568	2569	2570	
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	1,028	1,014	1,000	986	971	-1.43
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	4	4	4	4	4	0.00
การผลิต	560	553	545	537	529	-1.43
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	31	31	30	30	30	-0.80
การจัดหน้า การจัดการและการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	79	78	77	76	75	-1.30
การก่อสร้าง	333	329	324	320	315	-1.38
ขนส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และรถจักรยานยนต์	1,328	1,311	1,293	1,275	1,255	-1.43
การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	151	149	147	145	142	-1.53
กิจกรรมโรงแรมและบริการด้านอาหาร	450	444	438	431	425	-1.43
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	119	117	116	114	112	-1.53
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	368	363	358	353	348	-1.40
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	52	51	51	50	49	-1.48
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	157	155	153	151	148	-1.48
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	74	73	72	71	70	-1.40
บริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	1,008	995	981	967	953	-1.38
การศึกษา	493	486	480	473	466	-1.40
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	344	339	335	330	325	-1.43
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	39	38	37	37	36	-1.98
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	84	83	82	81	79	-1.53
กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน ซึ่งไม่สามารถจำแนกกิจกรรมได้อย่างชัดเจน	15	15	15	15	14	-1.68
รวม	6,717	6,628	6,538	6,446	6,346	-1.43

ที่มา: ระบบฐานข้อมูลอุปสงค์และอุปทานกำลังคนเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย กระทรวงแรงงาน

ประมาณการผู้เข้าสู่ตลาดแรงงานใหม่ของจังหวัดพิษณุโลก ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ จำแนกตามวุฒิการศึกษา พบว่าในอีก ๕ ปีข้างหน้า จำนวนผู้เข้าสู่ตลาดแรงงานใหม่มีแนวโน้มลดลงทุกปี ในทุกวุฒิการศึกษา โดยวุฒิการศึกษาประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนปลายมีอัตราการเติบโตลดลงสูงสุด เฉลี่ยร้อยละ ๑.๔๕ (ตารางที่ ๒๔)

ตารางที่ ๒๔ การประมาณการการผลิตแรงงาน (อุปทานแรงงาน) ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ จำแนกตามวุฒิการศึกษา

หน่วย : คน, ร้อยละ

ประเภทอุตสาหกรรม	จำนวนจ้างงานปัจจุบัน					อัตราเติบโตเฉลี่ย
	2566	2567	2568	2569	2570	
ต่ำกว่าประถมศึกษา	240	237	234	231	227	-1.40
ประถมศึกษา	140	138	136	134	132	-1.45
ม.3	956	944	930	917	903	-1.43
ม.6	281	277	273	269	265	-1.45
ปวช.	181	179	176	174	171	-1.40
ปริญญาตรี	4,918	4,854	4,787	4,720	4,648	-1.40
รวม	6,716	6,629	6,536	6,445	6,346	-1.42

ที่มา: ระบบฐานข้อมูลอุปสงค์และอุปทานกำลังคนเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย กระทรวงแรงงาน

บรรณานุกรม

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.ผลิตภัณท์ภาคและจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่ ฉบับที่ ๒๕๖๓ (Gross Regional and Provincial Product Chain Volume Measures ๒๐๒๐ Edition). (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก :https://www.nesdc.go.th/main.php?filename=gross_regional สืบค้นเมื่อ

๓ พฤษภาคม ๒๕๖๕

สำนักงานสถิติแห่งชาติ.สำรวจภาวะการทำงานของประชากรกรุงเทพมหานคร ไตรมาสที่ ๓ : กรกฎาคม – กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔.(ออนไลน์)..เข้าถึงได้จาก :<http://www.nso.go.th/sites/๒๐๑๔/Pages/สำรวจ/ด้านสังคม/แรงงาน/ภาวะการทำงานของประชากร.aspx> สืบค้นเมื่อ ๑๘ เมษายน ๒๕๖๕

สำนักปลัดกระทรวงแรงงาน.ระบบอุปสงค์และอุปทานกำลังคนเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://ldls.mol.go.th> สืบค้นเมื่อ ๔ เมษายน ๒๕๖๕

